

Mužnej typ

Petra Černocká

Jak staletí běží,
už je tomu nákej den,
co Labi ku pobřeží,
přitáh Čechův kmen.
A nejstarší muž rodu
zdolal horu Říp,
v tom viděl les a vodu
a hned mu bylo líp.

Že byl to moudrý staroch,
tak myslel na svůj lid,
proč chodit dál a za roh,
když je tady krásnej klid.
A, že měl pohled smělý,
nikdo neřek ani píp,
kdo vidí dál tak velí,
jó byl to mužnej typ.

To v Roudnici jak bejvá,
jednou za rok country bál,
mě do oka pad dlouhán,
kterej s kapelou tam hrál,
ten skvěle válel banjo
sem tam na housle si skříp,
měl naraženej stetson,
jó byl to mužnej typ.

Hned bylo po mě veta
a to tam jen tak stál,
s ním objedu půl světa
a možná ještě dál,
teď s děckem v malý boudě,
z okna vidím horu Říp,
tam reje v rodný hroudě,
ten můj mužnej typ,
tam reje v rodný hroudě,
ten můj mužnej typ.